

כלכלת בחירות כבושה

הנחת יסוד: תהיה כלכלת בחירות. הנחת יסוד: לנו יהיה יותר טוב, לממשלה עוד פחות. הנחת יסוד: אחרי הבחירות נקבל את מה שמגיע לנו, ולא חשוב מי יהיה בשלטון. הנחת יסוד: כראי לקנות היום, מחר, יהיה מאוחר.
למה כלכלת בחירות כבושה? היא תכבוש את כולנו. הנה, להתחלה, כבר היום הודיעו שהיטל על מכירת איגרות חוב יופחת ב-50%. באחוז אחר. זו רק ההתחלה.
מה לעשות? כל מה שאפשר חוץ מלהצטרף לכל מיני תוכניות-חיסכון להמשך החיסכון.
אני יודע שאני נשמע מאוד לא ציוני, אבל זה מה שיש. מי שרוצה

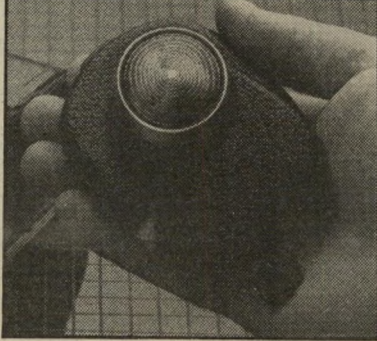
להמשיך בדור השלישי של תוכניות-חיסכון ולסייע לממשלה לגלגל הלאה את חובותיה המתרבים בקצב מואץ, על חשבוננו, שלא יבוא בעוד שנתיים לבכות.
אפשר גם לנסוע לחו"ל. את העצה הזאת מציע עמיתי אברהם טל בהארץ. הוא צודק. אני מצטרף להמלצתו.
מי שרוצה לקנות משהו שחסר לו היום, מוטב יקנה כבר מחר. א. מחרתיים זה יהיה הרבה יותר יקר. ב. בסוף השנה לא תוכלו לקנות אותו וזה משני טעמים: לא יהיה לכם כסף. או, שאי-אפשר יהיה לקנות את החסר, לא יהיו מספיק דולרים לייבא אותו.

הבנק שלנו בחו"ל

אנחנו לא רק מעמידים לרשותך כסף, אלא אנחנו גורמים לו שיעבור. תרגום חופשי. ועוד משהו: אנחנו מוציאים מן הכוח אל הפועל. תרגום חופשי. ויש לכם עכשיו שבע דקות לנסות לנחש מהו הבנק שאלה סיסמאותיו. **לא מבין בפרסום.** ובכן, זו מודעה של בנק המועלים לונדון. המופיעה כבר תקופה ארוכה בעיתונות הכלכלית הבריטית ולאחרונה בגיליון

המניות פחות מחצי בערכים דולריים. אין סלא. אם מוכרים לך חברה בסי כמה מערבה ודואגים שתקנה, השוק עושה את שלו. ומה שמרגיזי בכל העניין שקמה חברה קטנה המוכרת עצמה במחיר הזהה כמעט לשוויה של חברה אחרת בענף, הגדולה ממנה פי כמה. איך קוראים לזה? מעילה באמון ברישיון. זה עדיין לא מספיק שמוכרים לך, צריך גם, לא הרבה הגינות. במקרה זה, גם זה לא היה. אני ככוננה תחילה לא מזכיר את שם החתם. הוא לא היחיד, לא הראשון ולא האחרון. אני יודע. **בבורסה יאמרו לי שהוא המנסיק עמד בכל תנאי ההנפקה. אותו דבר ייאמר גם עליידי אגף שוק ההון באוצר, ובמובן הרשות האיסטוטנטית לניירות-ערך.**
ותאמינו לי שהתאר הזה הוא אות כבוד לרשות. זהו באשר למעילה באמון ברישיון.

מה שהו באמת לא נורמלי. בעיקר לגברים מגלח (על מישקל מגהץ) או מכונת-גילוח ג'ירוסקופית (שישית-פסיקה). מיובא לאמריקה, לכלבו המפורסם, הישר מצרפת, שם מצוי גם ממציאו והיצרן. הוא היחיד במינו ככל העולם כולו (וכך בפרוספקט).

הוא אינו זקוק לסוללות או חשמל. הוא פועל בכל מקום, בטויל, בסירה, במחנה ואפילו במשרד.
הג'ירוסקופ שבמגלה, מצויד בגלגל תנופה, המחובר לגלגלת הנטענת על-ידי קפיץ. כאשר מושכים בכבל, הגלגלת מסובכת את הסכינים המסתובבים במהירות, לא תאמינו, של 15,000 סיבובים בדקה, מהירות גדולה פי שניים מאשר במגלחים אחרים. כמה משיכות טוענות את המכשיר ל-75 שניות של פעולה. תמיד תוכל (כך כתוב) לחזור ולמשוך בכבל לשניות נוספות של תגלחת ג'ירוסקופית.
בלמי לחץ עוצרים את הלהבים במקום. הלהבים העשויים מפלדת אל-חלד מתחדדים מעצמם (לא כתוב איך). רשת מגן דקה במיוחד עשויה מרדיד ניקל מצופה כרום. (מה אפשר לעשות, זה חשוב). גוף המגלח עשוי מפלסטיק נעים למגע ואחידה. נמכר עם נרתיק מותאם. הגודל: 10x6x6 סנטימטר. המישקל 325 גרם. וכל המכשיר המתוחכם הזה במחיר הכמעט מחצית של 35 דולר, כולל אפילו את המישלוח ברחבי ארצות-הברית.
ועדיין כדאי לרכישה במיסגרת 100 הדולר המותרים, שאולי לקראת הבחירות והסכנו ל-150 דולר חופשיים ממס.

מעילה באמון ברשיון

ני מבקש לומר כמה דברים חמורים על מעילה באמון ברישיון וסתם גניבה במח' כסים. יום שישי: יוצאים להרוג ערב בצוואת. הנושא: בחירות וכל מה שמסביב. עד שמגיעים לבורסה, נו, מה אתה אומר? אני אומר את מה שיש לי לומר מעל דפי העיתון. אבל, כאמת, היום בטח כדאי להיכנס, וכו'.
ואז קם מישהו ואומר: תגיד לי, איך זה ייתכן, שברוקר יודע יגנוב את הלקוחות שלו בצורה כזו, כמו שהיה כתוב בעתונים. מה זה, שדרו את הלקוחות ואף אחד לא התלונן.
קודם כל, אני אומר לו, הברוקר, זה בטח ברוקריה, ודבר שני זה עוד לא הוכח. אבל נניח שאכן קרה דבר כזה. המשקיעים הם מטומטמים. ואלה שהיה להם יותר, הם פשוט מטומטמים גרולים עוד יותר. חוץ מזה כתוב, סוף גנב לתליה. זה לא לקח כמה שנים טובות ותפסו אותם. הוא שאמרתני גניבה במחשכים.
אין סלא. יש דברים שנעשים ברישיון. דוגמה: כ-11 בדצמבר 1983, לפני שלושה וחצי חודשים בלבד, יצאה חברת המחסנים משוב בתנפקה. מניותיה הוצעו במחיר כולל של יותר מארבעה מיליון דולר. החתם. ננק יודע מאוד, דאג להתחמו. משקיעים פרטיים לא קנו. גם המקורבים כמעט לא קנו. קנו בעיקר מקורבי הננק, קרנות, קופות-גמל ועוד.
בתחילת שבוע זה היה ערבן של

אסטרבורסה ושבתאילוגיה

ת יכף תבינו מה כתוב בכותרת. קצת סכלנות והרבה מצבירוח והכל מסתדר על הצד הטוב ביותר ובכן אסטרולוג, לא אסטרונאוט, בשם שבתאי לביא, השאיר לי הודעה במערכת בכתב-ידו ובחתימתו האישית ביום ה-4 במרס 1984, א' רראש חודש אדר כ' לאמור: הרי התחזית שהינך רשאי לפרסם (בציון שמי, כמוכן): החל מה-3.84.18, במשך תשעה ימי מסחר, תהיינה ירידות משמעותיות בכל הענפים. תודה, וכאן באה החתימה.
ובכן? ה-18 במרס היה יום ראשון של השבוע שעבר שחל בו פורים בתל-אביב. הבורסה היתה סגורה, השמים לא כלי-כך, אבל לעומת זה הכוכבים במסילותיהם התנהגו כרגיל, הם למרבית המול שכוונו שבפורים הבורסה סגורה. בימים שני, שלישי ורביעי, היה דרוקא נחמד בבורסה והעליות היו משמעותיות; האסטרולוג לא הסתכל בכוכבים הנכונים, וראו מה קרה. ביום החמישי האחרון היתה מפולת שערים ולא ירידות משמעותיות, אבל הכיוון היה נכון. היום, יום ראשון, שוב חגגה הבורסה שלא לפי התחזית של שבתאי לביא, חבל.
עד סוף השבוע, כאשר ייתמו תשעה ימיהמסחר שבתחזית של האסטרולוג, אין סיכוי שהשוק יורד, ואני שאינני איצטגנין עם דיפלומה ויומרות בורסאיות, אומר שהשוק אכן יהיה טוב, עם עליות משמעותיות.
מי יזכור? קשה, קשה מאוד לחזות מה יקרה בבורסה, בעיקר בבורסה של תל-אביב. גם המנוסים שבין באיה ומשקיעיה והמוציאים לחמם ממנה מתקשים לחזות מה יהיה מחר ואולי מחרתיים. וכבר הזכרתי פעם שהתחזית הטובה ביותר היא לעוד שישה חודשים. אם תתאמת מה טוב, ואם לא, מי יזכור. ואם יזכרו תמיד אפשר להשיב: מה יש, אחרי שישה חודשים אי-אפשר לטעות.
מוסר השכל: מי שבכספו חביב עליו ירחק מאסטרולוגים של בורסה ומי שהאסטרולוגיה חביבה עליו ישקיע כספו בפת"ם, למשל. זה יותר בטוח.

הבורסה לקנות בירידה, למכור בעליה ולחכות לבחירות

הו צו האופנה, כמו שאומר לי אחד מעמודי התווך של הבורסה, וכשאני מעיר לו שאת אימרת-השפר החכמה הזו, אמר לפני כמה יובלות יהודי חכם בשם מאיר רוטשילד: לקנות בירידה, למכור בעליה והוא באמת עשה הרבה מיליונים, ואילו אתה, שמתהדר בנוצות לא לך, בסך הכל גומר את החודש ולפעמים בחריקה.
אני כמובן לא יודע מתי תערכנה הבחירות לכנסת. עד עכשיו חיינו בתוך אי-ודאות כלכלית וככלל. עכשיו יש כיוון באירואות:
עד לבחירות לא תהיינה גזירות וגם אלה שישנן יצאו לחופשת בחירות, או אולי יעברו להציג מישרה. זה אומר

ריגר יש יורשים

שהבורסה יכולה לפעול במידה גדולה של ודאות עד לבחירות. התאריך המדוייק אינו משנה. אני מקבל את התיאוריה שאם הזמן יהיה קצר, עוצמת העליות בשערים תהיה גדולה יותר, כך גם המימוש. אם התקופה שעד הבחירות תהיה ארוכה יותר, נניח עד ספטמבר, תהיה בורסה טובה עם עליות מתונות יותר. התהליך כולו יהיה כמעגלים גדולים יותר.

כאן צריכה לבוא לידי ביטוי חוכמתו של רוטשילד וזקנו. קנה, השוק יורד, אל תחכה שירד עוד יותר. מכור, אל תחכה שהשוק יעלה עוד יותר. מכור. אני מכיר את ההרגשה כשיושבים עם הכסף בהמתנה, השערים יורדים ואנחנו מחכים שירד עוד קצת ואז מתחיל לעלות ואז, חבל שלא קנינו קודם.

יש לכם כסף, יפה, לא צריך ולא נכון להשקיע את כולו, אפילו הבורסה חוגגת, תשאירו משהו. נניח בסת"ם, חם וחלילה לא בתוכניות-חיסכון, חדשה או ישנה. אגב, אני לא אומר שהסת"ם זה הכי בטוח, אבל מותר להניח שעד לבחירות לא יגעו בו. בימים טרופים אלה, עד למועד היודע, אתם רשאים גם לנצל את חוכמתם היתרה של מנהלי הקרנות המתמחות במניות. בשביל זה הם קיימים. ובתנאים החדשים לא צריך להחרים אותם, כפי שיעצתי בעבר.
עוד משהו: כשהבורסה טובה, תנסו להיכר מה קורה. נכון, המפעל המאוחד לשמועות וסיפורים עובר לעבודת שלוש מישמרות. מישם מתחילים להריץ מניה, או שתיים, או שלוש. היא עולה מדי יום כעשר, או עשרים או שלושים נקודות. הכיוון ברור. השמועות גם כן. כולם קונים. כולל בעלי "הפרוייקט". בנקודה מסוימת, הם, בעלי "הפרוייקט", רק מוכרים. מיספר הקונים גדל, הפראיירים לא מתים, הם רק מתחלפים. ולכסף כרגיל. מוכרים בלבד והאחרונים שקנו, אכלו אותה בגדול. או לאט לבם.
כדי שתהיו עוד יותר בתמונה, הריני מוסמך להודיע לכם, שקמו יורשים לריג'ר-שישמן, ינחו על ממונם בשלווה. ואלה, היורשים, אין להם כוונות יותר טובות והם לא כליכך נחמדים.